

بخشنامه‌های راهبردی مالیاتی

شماره: ۸۵۵۳۰

تاریخ: ۱۳۸۲/۲/۲۷

مخصوص تمام یا بعضی از شرکت‌های دولتی بوده و بخش خصوصی از آن برخوردار نبوده است. لذا شامل معافیت‌هایی که شرکت‌های دولتی و خصوصی به‌طور یکسان می‌توانند از آن برخوردار شوند. از جمله معافیت درآمد حاصل از فعالیت‌های کشاورزی، نمی‌باشد. بنا به اوصاف مشروحه در بندهای الف و ب و با تایید نظریه‌های شماره ۳۱۶۵۰ مورخ ۱۳۸۰/۸/۲۸ و ۳۶۵۸۸ مورخ ۸۱/۸/۲۰ معاون محترم حقوقی و امور مجلس رئیس جمهور و ۲۳۰۸۰ مورخ ۸۱/۱۲/۷ قائم‌مقام محترم ایشان مقرر می‌شود:

- ۱- مفاد بند "ع" تبصره ۲ و تبصره‌های ۲۷ و ۲۵ قانون بودجه سال ۱۳۷۹ در صورت احراز شرایط مقرر در آنها، اجرا گردد.
- ۲- معافیت مالیاتی درآمدهای حاصل از فعالیت‌های کشاورزی مقرر در ماده ۸۱ قانون مالیات‌های مستقیم مصوب اسفندماه ۱۳۶۶ و اصلاحیه بعدی آن، در مورد شرکت‌های دولتی نیز کماکان اعمال گردد.

بدیهی است دستورالعمل‌ها و بخشنامه‌ها و نظریات موردی صادره قبلی مغایر با این دستورالعمل لغو و کان‌لم‌یکن می‌گردد. عیسی شهسوار خجسته

شماره: ۲۱۱-۱۴۷۸/۱۲۰۸۱ تاریخ: ۱۳۸۲/۳/۱۷

چون در مورد رسیدگی به پرونده‌های مالیاتی اشخاص حقوقی توسط سازمان حسابرسی در اجرای ماده ۲۷۲ اصلاحی قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ مشکلات و ابهامات مالیاتی مطرح می‌باشد به منظور رفع موارد مطروحه، در پی توافقات به‌عمل آمده با سازمان حسابرسی، موارد زیر مقرر می‌گردد:

چون در مورد نحوه اجرای احکام مالیاتی مقرر در بند "ع" و تبصره ۲ و تبصره‌های ۲۷ و ۲۵ قانون بودجه سال ۱۳۷۹ کل کشور و حدود تاثیر مفاد ماده ۵۸ قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران بر آنها با توجه به موخر التصویب بودن قانون مذکور نسبت به قانون بودجه سال ۱۳۷۹ ابهامات و سوالاتی مطرح می‌شود، لذا با بررسی مجدد قوانین موصوف و توجه به اصول و موازین حقوقی و مذاقه کافی در مبانی تفتین و شان تصویب و اهدافی که تحقق آنها مورد عنایت مقنن بوده است، یادآور می‌شود.

الف - نظر به این که قانون بودجه سال ۱۳۷۹ در تاریخ ۱۳۷۸/۱۲/۲۴ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است و از اول سال ۱۳۷۹ لازم‌الاجرا شده است، از طرفی قانون برنامه سوم توسعه مصوب ۱۳۷۹/۱/۱۷ نیز از اول سال مزبور واجد اعتبار اجرایی گردیده است، بنابراین صرف موخر التصویب بودن قانون برنامه سوم توسعه...، متضمن نسخ ضمنی بند "ع" تبصره ۲ و تبصره‌های ۲۷ و ۲۵ قانون بودجه سال ۱۳۷۹ نبوده و حکم ماده ۵۸ قانون برنامه سوم توسعه...، مفید معنی اراده جدید مقنن بر بی‌اعتباری یا لغو احکام قانون بودجه سال مزبور نمی‌باشد. علیهذا مقررات یاد شده از قانون بودجه به همان ترتیب که تصویب شده است، قابل اجرا می‌باشد.

ب - از تصریح مقنن به دلیل وضع و تصویب حکم بند "ع" تبصره ۲ قانون بودجه سال ۱۳۷۹ "به منظور فراهم نمودن امکانات رقابتی برای بخش خصوصی" و هم چنین ماده ۵۸ قانون برنامه سوم توسعه چنین مستفاد می‌شود که لغو معافیت‌های مالیاتی منطقی‌ناظر به لغو آن دسته از معافیت‌های مالیاتی است که

مورخ ۱۳۸۰/۵/۲۲ برای عملکرد سال ۱۳۸۰ از حیث مهلت و ضوابط اجرایی بلاشکال است.

۲- شرکت‌های دولتی که در اجرای ماده ۶۲ قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی دارایی‌های ثابت خود را تجدید ارزیابی نمایند باید استهلاك دارایی‌های تجدید ارزیابی شده را مطابق جدول استهلاك همان سال محاسبه و منظور نمایند ضمناً تاریخ ثبت تجدید ارزیابی در دفاتر موثر در موضوع نبوده و هزینه استهلاك برای دوازده ماهه یک دوره مالی محاسبه خواهد گردید.

۳- چنانچه شرکتی فروش ملکی را که جزء دارایی‌های ثابت می‌باشد در دفاتر ثبت و از این بابت درآمد فروش شناسایی نماید انتقال مزبور فقط مشمول پرداخت مالیات موضوع ماده ۵۹ قانون مالیات‌های مستقیم بوده و وجه دیگری بابت مالیات بردرآمد انتقال ملک قابل مطالبه نخواهد بود. در صورتی که هنگام ثبت انتقال ملک مزبور در دفاتر اسناد رسمی، ارزش معاملاتی ملک تغییر نموده باشد، فقط مالیات متعلق به تفاوت ارزش معاملاتی براساس مقررات ماده ۵۹ قانون قابل مطالبه و وصول خواهد بود. چنانچه شرکتی فروش ساختمان نوساز، اعم از مسکونی و غیره را که پیش از دو سال از تاریخ صدور گواهی پایان کار آن نگذشته باشد در دفاتر ثبت و از این بابت درآمد فروش شناسایی نماید، انتقال مزبور، علاوه بر شمول مالیات موضوع ماده ۵۹ قانون مالیات‌های مستقیم مشمول مالیات موضوع ماده ۷۷ همان قانون خواهد بود و وجه دیگری بابت مالیات بردرآمد انتقال ملک قابل مطالبه نمی‌باشد.

در صورتی که هنگام ثبت انتقال ملک مزبور در دفاتر اسناد رسمی، ارزش معاملاتی ملک تغییر نموده باشد، در این حالت فقط مالیات متعلق به تفاوت ارزش معاملاتی براساس مقررات ماده ۵۹ قانون قابل مطالبه و وصول بوده و مشمول مالیات دیگری نخواهد بود.

۴- براساس مفاد ماده ۱۰۸ اصلاحی قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۸۰/۱۱/۲۷ اندوخته‌های موضوع ماده ۱۳۸ قانون مالیات‌های مستقیم مصوب اسفندماه سال ۱۳۶۶ و اصلاحیه بعدی آن با رعایت مقررات ماده اخیرالذکر اندوخته و تا تاریخ لازم‌الاجرا شدن اصلاحیه قانون یادشده مالیات آن پرداخت نشده در صورت انتقال به حساب سرمایه مشمول مالیات نخواهد بود، لیکن در صورت تقسیم یا انتقال به حساب سود و زیان یا کاهش سرمایه معادل اندوخته اضافه شده به حساب سرمایه، به‌درآمد مشمول مالیات سه سال تقسیم یا انتقال یا کاهش سرمایه اضافه

۱- در مواردی که حسابرس مالیاتی مواردی را به‌صورت ابهام یا محدودیت در رسیدگی در قسمت یازدهم گزارش حسابرسی مالیات به عنوان بند توضیحی درج نموده باشد، تصمیم‌گیری در این‌گونه موارد با رعایت مقررات و بخشنامه‌های سازمان امور مالیاتی کشور به عهده ادارات امور مالیاتی است.

۲- گزارشات حسابرسی حسب مورد می‌بایست براساس ضوابط و مقررات اعلام شده توسط سازمان امور مالیاتی کشور اصلاح و به ادارات امور مالیاتی مربوط اعلام گردد.

۳- در مواردی که از طرف ادارات مالیاتی نسبت به گزارش حسابرسی مالیاتی با سازمان حسابرسی مکاتبه صورت گیرد، مدیران گروه حسابرسی مکلف به بررسی موضوع و در صورت لزوم اصلاح گزارش و یا پاسخگویی حسب مورد ظرف پانزده روز از تاریخ دریافت استعلام خواهند بود.

۴- حسابرسان عدم رعایت موازین قانون و آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مالیاتی از جمله سفید و نانویس بودن، تاخیر ثبت اسناد و مدارک و غیره توسط مودی در تهیه و تنظیم نگهداری دفاتر را با توجه به آیین‌نامه تحریر دفاتر و سایر موازین قانونی به ادارات مالیاتی جهت طرح در هیات موضع بند ۳ ماده ۹۷ قانون مالیات‌های مستقیم اعلام نمایند و نتیجه تصمیم هیات به حسابرس مربوطه اعلام خواهد شد.

۵- ذخیره بازخرید و خسارت اخراج و پایان خدمت برای عملکرد سال ۱۳۸۰ موضوع بند "و" ماده ۱۴۸ قانون مالیات‌های مستقیم صرف عدم سپرده‌گذاری موجب برگشت هزینه نمی‌گردد.

۶- ۱٪ عوارض شهرداری و ۲٪ عوارض آموزش و پرورش به عنوان هزینه قابل قبول تلقی نخواهد شد.

عیدی شهوار خجسته

شماره: ۱۱۱-۲۳۵۰/۴۰۴۱۸ تاریخ: ۱۳۸۲/۷/۲۸

سومین جلسه شورای راهبردی سازمان امور مالیاتی کشور و سازمان حسابرسی در خصوص ابهامات مطروحه در رابطه با رسیدگی به پرونده‌های مالیاتی اشخاص حقوقی توسط سازمان حسابرسی در اجرای ماده ۲۷۲ اصلاح قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۷ تشکیل و پس از بحث و تبادل نظر مقرر گردید:

۱- اجرای تبصره ۱ ماده ۱۱۰ قانون مالیات‌های مستقیم مصوب اسفندماه ۱۳۶۶ طبق دستورالعمل صادره به شماره ۱۸۲۷۹۹

می‌شود. از طرفی اندوخته‌های سود ناشی از فعالیت‌های معاف موسسه در دوران معافیت و اندوخته موضوع ماده ۱۳۸ قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۳ و اصلاحیه بعدی آن به شرط احراز شرایط مقرر تا تاریخ تصویب اصلاحیه قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۸۰/۱۱/۲۷ در صورت تقسیم یا انتقال به حساب سود و زیان و یا کاهش سرمایه از محل اندوخته‌های مزبور مشمول مالیات نخواهد بود.

۵- در خصوص شرکت‌های دولتی که در امر کسر و ایصال مالیات مودیان دیگر طبق مقررات عمل ننموده‌اند اجرای مفاد بخشنامه شماره ۳۷۳۴۳/۴۰۵-۲۱۱ مورخ ۱۳۸۱/۶/۳۱ مورد تاکید می‌باشد.

۶- در مواردی که درآمد مشمول مالیات تعیین شده توسط سازمان حسابرسی کمتر از درآمد ابرازی مودی براساس صورت‌های مالی تسلیمی باشد به استناد تبصره ۲ ماده ۲۱۰ قانون مالیات‌های مستقیم مالیات ابرازی مورد قبول که در اظهارنامه یا ترازنامه تسلیمی اعلام شده است قطعی خواهد بود لکن اعمال معافیت‌های قانونی و کسر درآمدهایی که طبق مقررات قانون یاد شده نحوه دیگری برای تشخیص آن مقرر شده و یا درآمدهایی که دارای نرخ جداگانه‌ای (درآمدهایی که مالیات آن مقطوع است) و هم چنین استهلاك زیان سنواری قابل قبول و هزینه‌های قابل قبول مربوط به سال‌های قبل که پرداخت یا تخصیص آن در سال مالیاتی مورد رسیدگی تحقق و ثبت شده و توسط مودی از حساب سود و زیان ابرازی کسر نگردیده است بلاشکال بوده اما در مورد اشتباه در محاسبات چنانچه در اجرای تبصره ماده ۲۲۶ اقدام نشده باشد قابل اعمال نخواهد بود.

۷- در مواردی که بندهای مشروط گزارش حسابرسی مالی که ماهیت درآمدی دارد در گزارش حسابرسی از جانب حسابرس تحت عنوان تعدیلات موثر بر افزایش درآمد به درآمد مشمول مالیات اضافه می‌گردد. چنانچه ارقام اضافه شده به درآمد مشمول مالیات توسط حسابدار رسمی ناشی از رسیدگی و تعدیل حساب‌ها و ارقام درآمدی باشد که قبلاً در دفاتر مودی به نحوی ثبت شده است در این صورت گزارش حسابرسی مالیاتی مورد قبول خواهد بود. لیکن ارقام مزبور در مواردی که به نحوی در دفاتر انعکاس نداشته باشد در این صورت موضوع از مصادیق بند ۳ ماده ۹۷ قانون مالیات‌های مستقیم بوده که باید به هیات مزبور جهت اظهار نظر نسبت به دفاتر احاله گردد.

عیسی شهسوار خجسته

آیین‌نامه اجرایی هزینه سفر و فوق‌العاده مسافرت مدیران و بازرسان و کارکنان به خارج از ایران موضوع بند "ب" جزء ۲ ماده ۱۴۸ قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۸۰/۱۱/۲۸

روزنامه رسمی شماره: ۱۲۸۸۴ تاریخ: ۱۳۶۸/۳/۱

تصویب‌نامه شماره: ۱۰۱۳۰/ت/۱۲۲ تاریخ: ۱۳۶۸/۲/۲۵ هیات وزیران

تصویب‌نامه شماره: ۲۰۶۹/ت/ تاریخ: ۱۳۲۲/۴/۱۸ هیات وزیران

ماده ۱: نصاب‌های تعیین شده در این آیین‌نامه در صورتی که مستند به مدارک باشد تا حدودی که تعیین گردیده است برای تشخیص مالیات مودیانی که درآمد مشمول مالیات آنها از طریق رسیدگی به دفاتر قانونی تعیین می‌گردد قابل قبول خواهد بود و مازاد برآن در محاسبه درآمد مشمول مالیات قابل پذیرش نیست.

ماده ۲: نصاب هزینه سفر و فوق‌العاده مسافرت به شرح زیر تعیین می‌گردد:

۱- هزینه مسافرت مدیران و بازرسان و کارکنان اشخاص حقوقی به خارج از ایران که به منظور حوایج مربوط به موسسات باشد تا حدود ذیل قابل پذیرش خواهد بود.

الف - هزینه اقامت مدیران و بازرسان و کارکنان شرکت‌های تولیدی جمعاً در هر سال حداکثر چهارماه به قرار یک میلیون ریال روزانه. (اصلاحی ۸۲/۴/۱۸)

ب - هزینه اقامت مدیران و بازرسان و کارکنان سایر شرکتها و اشخاص حقوقی جمعاً در هر سال حداکثر دوماه به قرار روزی یک میلیون ریال. (اصلاحی ۸۲/۴/۱۸)

۲- هزینه مسافرت اشخاص حقیقی به خارج از ایران به منظور رفع حوایج شغلی جمعاً در هر سال حداکثر یک ماه به قرار روزی یک میلیون ریال. (اصلاحی ۸۲/۴/۱۸)

تبصره ۱- نسبت به شرکت‌های تولیدی علاوه بر چهار ماه مذکور در جز "الف" بند یک ماده ۲ این آیین‌نامه ۷ جمعاً در هر سال حداکثر دوماه دیگر به قرار روزی یک میلیون ریال نیز بابت آموزش به عنوان هزینه اقامت پذیرفته خواهد شد.

تبصره ۲- هزینه‌های مذکور در ماده ۲ و تبصره ۱ فوق شامل هزینه‌های پذیرایی در خارج از ایران نیز می‌باشد و علاوه بر این مبالغ هزینه دیگری به عنوان هزینه پذیرایی پذیرفته نخواهد شد.

تبصره ۳- هزینه‌های ایاب‌وذهاب با وسیله نقلیه هوایی، زمینی، دریایی و هزینه‌های مربوط به خروج از مرز و عوارض‌ها اضافه بر هزینه اقامت در خارج که به شرح فوق تعیین شده است نیز قابل پذیرش است.

ماده ۳: خارج از مبلغ مذکور هزینه دیگری به عنوان فوق‌العاده مسافرت در خارج از کشور در تشخیص درآمد مشمول مالیات قابل قبول نخواهد بود.